

Og vi er også glade for den arbejdsdeling, der er kommet mellem Telestyrelsen og Telebruger-nævnet. Altså en styrkelse af forbrugerbeskyttelsen og mere gennemsigtighed i lovgivningen.

Men der er enkelte områder, hvor vi mener, at lovforslaget rækker længere end det bagvedliggende EU-direktiv, og hvor man måske har defineret nogle lidt for snævre rammer. Der er forhold, som vi gerne vil bruge lidt tid på at behandle i udvalget, for når man står med opgaven at liberalisere et marked, hvor én stor statslig operatør har været enerådende, så sker der nemlig pludselig det, at man liberaliserer ved at regulere. Man skaber altså en større frihed ved at lægge nogle bestemte bånd på et enkelt eller nogle få selskaber. At klare den opgave tilfredsstillende er en balancekunst, hvor man skal sikre, at man skaber plads til flere på markedet ved hjælp af strammere regler, men man skal ikke lave reglerne så stramme, at det ikke længere er attraktivt at være på markedet.

I det stadie af udviklingen er det nødvendigt at have en jernnæve i beredskab, men det må ikke være et mål at styre tingene på forhånd med jernnæven. Den skal være klar, og den skal kunne tages i brug, hvis parterne ikke selv kan tage hul på den nødvendige liberalisering.

På sigt kan vi se det samme inde på fasttelefonnettet, som vi har set på mobiltelefonnettet, at der kommer flere og flere udbydere, der opfylder vores mål om konkurrence for at skabe bedst og billigst service. Dermed skal vi også være klar til at trække jernnæven længere og længere tilbage og forhåbentlig på et tidspunkt kunne lægge den helt til omsmelting og genbrug.

Hastigheden af og beslutningen om en eventuel senere afvikling af de mange specifikke reguleringer er naturligvis ikke noget, vi kan træffe bestemmelse om her i dag. Men det er en overvejelse værd at sætte en revisionsbestemmelse ind i lovgivningen, så vi om 3, 4, 5 år tager området op til vurdering for at se, om ikke udbyderne selv klarer de reguleringer, vi nu lægger ind i det, ved forhandlinger og ved gensidige aftaler. Jeg tror på, at det er muligt.

Til sidst vil jeg blot som ny telepolitisk ordfører sige, at det her område absolut ikke er letlæsningsstof, og at de efterhånden flere forskellige love på området bestemt ikke gør det mere tilgængeligt. Derfor kunne det være en fordel først og fremmest for markedsdeltagerne, men også for parterne i lovgivningen, om vi kunne

få lovgivningen samlet i færre og mere overskuelige love, når vi er færdige med den række af teleliberaliseringsforslag, der kommer til efteråret.

Men generelt så støtter Venstre lovforslaget, og vi støtter en yderligere liberalisering af vores telemarked.

Brian Mikkelsen (KF):

Det går jo meget stærkt i vores teknologiske verden i dag, og det vidner det her forslag også om. Det er ikke mange måneder siden, at vi behandlede de seneste teleforslag, og nu er det altså tiden til, at vi tager endnu en tørn.

Vi frygter ikke fremtiden i mit parti, men glæder os i stedet over, hvilke muligheder den nye verden giver os for at give forbrugerne nogle valgmuligheder, mere konkurrence og billigere produkter at vælge imellem.

De tre hovedelementer i regeringens forslag er efter min mening alle skridt i den rigtige retning. Det er skridt mod en verden med mere konkurrence på de mest optimale vilkår, og det er vi selvfølgelig godt tilfredse med. Forbrugeren har krav på friheden til at vælge det produkt, som er mest fordelagtigt for den enkelte forbruger. Og derfor kan jeg lige så godt tage skridtet fuldt ud og erklære, at vi synes, det er et godt forslag, og vi byder det velkommen.

Først til elementet om den styrkede forbrugerbeskyttelse. Det er rigtigt, at man giver forbrugeren en skriftlig kontrakt på en aftale med et teleselskab. Det er jo en kontrakt, som har været brugt i mange år i bankverdenen, og som giver begge parter et stykke papir på hinanden. Det er noget, som begge parter kan forholde sig til. Vi kan også se i høringsssvarene – og det må vi selvfølgelig notere os – at en del selskaber har udtrykt, at det bliver administrativt besværligt at indføre kontrakter til nye kunder. Det er nogle argumenter, vi selvfølgelig lytter til, men de må også vejes op imod argumentet om bedre kundeservice, om hensynet til forbrugeren. Selvfølgelig kan teleselskaberne give forbrugerne det, som bankerne har kunnet gøre i årevis: en kontrakt på en indgået aftale. Det element støtter vi altså.

I spørgsmålet om, hvorvidt kontrakterne også skal omfatte tillægsydelser, er vi enige med ministeren i, at det bør bero på konkret praksis. Endvidere vil jeg gerne omkring udbudet af tillægsydelser fastslå, at her ønsker Det Konservative Folkeparti, at det bliver præciseret i bemærkningerne, hvilke ydelser der er mini-